

# **Sprawozdania**



KS. ANDRZEJ DĘBSKI

**SPRAWOZDANIE ZE SPOTKANIA  
KSIĘŻY PROFESORÓW WSD  
Z BIAŁEGOSTOKU, DROHICZYNA, EŁKU,  
ŁOMŻY I SIEDLEC  
Drohiczyn, 24 maja 2018 r.**

1. Dnia 24 maja 2018 r. w gmachu WSD w Drohiczynie, odbyło się spotkanie Księży Profesorów Wyższych Seminariów Duchownych z Białegostoku, Drohiczyna, Ełku, Łomży i Siedlec. Po wspólnie spożytym śniadaniu i kawie, ks. **Tdeusz Syczewski**, rektor WSD w Drohiczynie, powitał obecnych księży rektorów i wszystkich księży profesorów w liczbie 24 (lista obecnych w załączeniu), wyrażając radość z kolejnego spotkania. Przypomniał, iż spotkanie odbywa się w Święto Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana i zachęcił do dziękczynienia za dar kapłaństwa każdego z nas. Przedstawił też program obrad i przekazał prowadzenie między seminaryjnej sesji naukowej ks. **Maciejowi Maciukiewiczowi**, wicerektorowi WSD w Ełku, który poprosił o odczytanie protokołu z poprzedniego spotkania.

2. Protokół z poprzedniej sesji odczytał ks. **Andrzej Dębski**. Został on przyjęty bez uwag.

3. Następnie wykład n.t. „Odnowa przepowiadania w świetle wezwania do nowej ewangelizacji w ujęciu księdza Józefa Kudasiewicza” wygłosił ks. **dr Mariusz Szymanik**. Prelegent przypomniał, że termin „ewangelizacja” wywodzi się od greckich słów euangelion (dobra nowina, radosna wiadomość, ewangelia) oraz czasownika euangelidzo i jego form imiesłowowych (zwiastujący, głoszący, przekazujący, krzewiący dobrą nowinę). W świetle tekstów biblijnych jest przede wszystkim „synonimem przepowiadania kerygmatycznego i oznacza proklamację zbawienia w Jezusie Chrystusie tym, którzy Go nie znają”. W szerokim rozumieniu obejmuje ona całą misję Kościoła, bowiem „treść całego jego życia stanowi traditio Evangelii – głoszenie i przekazywanie Ewangelii, która jest mocą Bożą ku zbawieniu

dla każdego wierzącego (Rz 1, 16), a w swej najgłębszej istocie jest tożsama z Jezusem Chrystusem (por. 1 Kor 1, 24)” 7. Adresatem tak rozumianej ewangelizacji jest zatem cała ludzkość. Pojęcie „nowa ewangelizacja” jest współcześnie terminem popularnym ale i wieloznacznym. Określenie to przez jednych jest rozumiane jako ewangelizacja odnowiona i ponowiona, dla innych to kolejne hasło pastoralne, nowy program działalności zbawczej Kościoła, nowe metody duszpasterstwa, czy też nowy ruch ewangelizacyjny i misyjny. W dokumentach kościelnych termin ten nie jest jednoznacznie używany, ale możemy wyróżnić dwa zakresy tego terminu: wąski (sprowadzający ewangelizację do pierwszego głoszenia Ewangelii zmierzającego do zapoczątkowania wiary) oraz szeroki (utożsamiający ewangelizację z głoszeniem Chrystusa dokonywanym zarówno świadectwem życia, jak i słowem). Warto na początku wspomnieć, że wezwanie do nowej ewangelizacji, nie jest zerwaniem z przeszłością, ale źródła jego należy szukać wprost w nauczaniu Soboru Watykańskiego II. Nowe czasy i współczesne rzeczywistość domaga się intensywnego i sięgającego szerzej apostołstwa świeckich. Sobór przypomniał również, że „na wszystkich świeckich spoczywa zaszczytny obowiązek przyczyniania się do tego, aby Boży plan zbawienia coraz bardziej rozszerzał się na wszystkich ludzi wszystkich czasów i wszystkich miejsc na ziemi”. To szczególne powołanie świeckich do apostołstwa, wypływa z ich zjednoczenia z Chrystusem. Zaznaczył również mocno, że misją Kościoła jest osiągnięcie celu, jakim jest zbawienie ludzi przez wiarę w Chrystusa i moc Jego łaski. Dekret o misyjnej działalności Kościoła wprost charakteryzuje cały Kościół jako misyjny, a dzieło ewangelizacji przedstawia jako podstawowy obowiązek Ludu Bożego. Kościół krocząc drogą prowadzącą do zbawienia, jednocześnie wierzy, że „za pośrednictwem swoich poszczególnych członków i całej wspólnoty może wnieść duży wkład w uczynienie rodziny ludzkiej i jej historii bardziej ludzkimi”.

4. Prowadzący spotkanie podziękował za ciekawy referat i zaprosił do dyskusji. Jako pierwszy głos zabrał **bp Antoni Dydycz**, który podkreślił, że nie jest biblistą, ale żywo interesuje go problematyka ewangelizacji zwłaszcza dziś. Przypomniał daty kluczowe w historii rok 1517 pojawienie się reformacji – negacja Kościoła, rok 1717, powstanie masonerii – negacja Chrystusa, rok 1917 – negacja Boga i rok 2017 negacja człowieka. Bp podkreślił, jak ważne jest w ewangelizacji osobiste świadectwo ewangelizator i przykład jego życia. Z kolei, **ks. Andrzej Proniewski** podziękował za ten referat i podkreślił wagę wiarygodności historycznej. **Ks. Maciej Maciukiewicz** przypomniał, iż według dokumentów Kościoła, homilie mają mó-

wić o Bogu, często wpadamy w pułapkę moralizatorstwa: „rób tak i tak” a nie osadzamy tego dlaczego mamy tak postępować, zaniedbane są kazania katechizmowe. Bp Dydycz zapytał też gdzie jest miejsce na głoszenie kazań patriotycznych, tak potrzebnych dzisiejszemu pokoleniu młodzieży.

Następnie po omówieniu spraw bieżących, prowadzący obrady zaprosił na kolejne spotkanie do Ełku, które odbędzie się 25 października 2018 r. Spotkanie zakończyło się wspólną modlitwą brewiarzową w kaplicy seminaryjnej i obiadem.

***Drohiczyn, 24 maja 2018 r.***

